

РЕШЕНИЕ

№ 15241

гр. София, 22.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 03.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4084** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. чл. 40 ЗДОИ.

Образувано е по жалба на „ЕМКО“ ООД против Решение № ЗИ-01-9-(4)/02.04.2024 г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което се отказва достъп до доклад № ДИД1-СФ-18/05.07.2023 г. и заключението към него, отразяващи резултатите от извършена финансова инспекция на „Държавна консолидационна компания“ ЕАД.

С жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспореното решение, като се излагат доводи, че същото е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Твърди се, че административният орган не е спазил процедурата по срочно издаване на решението, същото е издадено извън законовия срок, поради което е процесуално незаконосъобразно. По същество се поддържа, че не е налице соченото в решението основание за отказ за предоставяне на искания от дружеството достъп до доклад № ДИД1-СФ-18/05.07.2023 г. и заключението към него, отразяващи резултатите от извършена финансова инспекция на „Държавна консолидационна компания“ ЕАД. В тази връзка се твърди, че АДФИ не е следвало да иска разрешение от прокуратурата, за да предостави исканата публична информация, обективизирана в процесния доклад и заключението към него. Сочи се, че липсват мотиви за издаване на оспореното решение, а посочването на правното основание за отказ за предоставяне на достъп до процесния доклад и заключението към него не може да замести фактическата обстановка и анализ, които следва да извърши издателят на акта. Твърди се, че

решението е издадено и в противоречие с целта на закона.

По подробно изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация, като се задължи ответникът да я предостави в поисканата форма. Претендира се присъждането на сторените по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата, като претендира отмяна на обжалвания акт.

Ответникът – директорът на АДФИ, представя административната преписка, като в съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. К., взема становище за неоснователност на подадената жалба.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител по делото и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Не се спори по делото, а и се установява от представената административна преписка, че в Агенцията за държавна финансова инспекция е постъпило заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗИ-01-9/16.01.2024г. от "ЕМКО" ООД, подадено по електронен път, с което е направено искане за предоставяне на копие от доклад № ДИД1-СФ-18/05.07.2023 г. от извършена финансова инспекция на "Държавна консолидационна компания" ЕАД.

Като предпочитана форма за достъп заявителят е посочил, че желае да получи исканата информация като копие, представено по електронен път на конкретно посочен електронен адрес или на хартиен носител.

Във връзка с постъпилото заявление със становище от 23.01.2024 г. от Дирекция "Правна" до директора на АДФИ е посочено, че следва да бъде поискано разрешение от СГП за предоставяне достъп до исканата информация поради наличието на специален ред - по чл. 198, ал. 1 НПК, който дерогира приложимостта на общия ред по ЗДОИ.

АДФИ е поискала становище от органите на Прокуратурата на РБ следва ли на заявителя да бъде предоставен достъп до искания доклад и заключението към него, за което заявителят е уведомен с писмо от 23.01.2024 г.

В отговор на запитването е постъпило писмо с вх. № ЗИ-01-9-(3)/02.04.2024г. от наблюдаващия прокурор при Софийска градска прокуратура, отдел "Специализиран", с което не се разрешава разгласяването на материали по образуваното досъдебно производство, част от които е доклад с № ДИД1-СФ-18/05.07.2023 г. и заключението към него.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение № ЗИ-01-9-(4)/02.04.2024 г. на директора на АДФИ, с което се отказва достъп до доклад № ДИД1-СФ-18/05.07.2023 г. и заключението към него, отразяващи резултатите от извършена финансова инспекция на „Държавна консолидационна компания“ ЕАД.

Изложено е, че редът за предоставяне на исканата информация попада в обхвата на чл. 198, ал. 1 НПК, който урежда необходимостта от предоставяне на разрешение на прокурора при разгласяване на материалите по разследването, като се явява специален ред, изключващ възможността за свободен достъп до информация при условията на ЗДОИ. Посочено е, че е налице отказ на наблюдаващия прокурор да бъде предоставен

достъп, тъй като докладът и заключението към него са част от образувано досъдебно производство, което не е приключило.

Решението е съобщено на заявителя на 08.04.2024 г., а жалбата е подадена на 19.04.2024 г.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок и срещу административен акт по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК съобразно нормата на чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, поради което съдът приема, че жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл. 146 АПК, съдът намира, че жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

АДФИ е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от нея. Предвид това съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен административен орган.

При издаването на оспореното решение не е допуснато нарушение на формата на акта, което да доведе до неговата незаконосъобразност. На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което са спазени изискванията на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Правилно е приложен и материалният закон.

Според Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1 от 1996 г. на Конституционния съд, правото на всеки гражданин по чл. 41, ал. 1 от Конституцията да търси и получава информация "е гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят". Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органи на местното самоуправление в Република България, като заявител на достъп до обществена информация може да бъде всеки гражданин на Република България, чужденец или лице без гражданство - чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от закона, а съобразно чл. 4, ал. 3 ЗДОИ от правото по ал. 1 се ползват и всички юридически лица. Според чл. 7 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана такава, представляваща държавна или друга защитена тайна, в случаите, предвидени със закон. Обществената информация, съобразно чл. 9 ЗДОИ, бива официална, т.е., такава, която се съдържа в актовете на държавните органи и органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (

чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до официалната обществена информация е регламентиран в чл. 12 ЗДОИ, като в неговите ал. 1 и 2 са уредени два особени случая, при които, макар исканата информация да съставлява по естеството си официална обществена такава, то предоставянето на достъп до нея се осъществява чрез обнародването ѝ, а не по реда на ЗДОИ (арг. чл. 12, ал. 3 ЗДОИ).

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, или исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 - 4. Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение / чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

В конкретния случай с обжалваното решение е постановен отказ на основание чл. 28, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 2 ЗДОИ и чл. 198, ал. 1 НПК. Както се посочи по-горе, в хипотезата по чл. 37, ал. 1, т.1, предл. 2 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, каквато безспорно представлява търсената от заявителя в настоящия случай, е налице, когато исканата информация е защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Съгласно чл. 198, ал. 1 НПК, в редакцията, действаща към датата на постановяване на оспорения акт, материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. В настоящия случай такова разрешение не е дадено, като отказът е обективизиран в нарочно писмо, с оглед което е осъществено материалноправното основание, посочено от ответника.

Съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България

има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съдебната практика приема, че редът за предоставяне на информация, събрана в хода на наказателно производство, и достъпът до документи и материали, които са част от същото, независимо от етапа, в който то се намира, е регламентиран в НПК – посочената разпоредба на чл. 198, ал. 1 НПК. Така решение № 5419/17.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14213/2013г., решение № 2496/20.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 11832/2013 г., решение № 352/13.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 7252/2014 г., решение № 6756/09.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9826/2013 г. и др. Т.е., налице е друг специален ред за търсене и получаване на обществена информация, който изключва приложението на общия ред, регламентиран в ЗДОИ, като следва да се посочи, че е извън правомощията на съда да разглежда законосъобразността на отказа на прокурора по чл. 198, ал. 1 НПК. В този смисъл са разясненията, дадени с мотивите на определение от 15.04.2021 г. по тълк. дело № 2/2020г. на ОСНК на ВКС.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е законосъобразен акт, който е съобразен и с целта на закона, съответно жалбата е неоснователна на разгледаните основания и поради това подлежи на отхвърляне.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски възниква за ответника, поради което следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен от съда на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕМКО“ ООД против Решение № ЗИ-01-9-(4)/02.04.2024г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА "ЕМКО" ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: